

Savivaldybių žinios

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA

Nr. 25 (727)

2015 m. spalio 3 d.
Kaina 0,65 euro cento
Išėina šeštadieniais

RIETAVAS PAGERBĖ OGINSKIUS

4–5 p.

Paskutinį rugsėjo šeštadienį valstybinėmis ir žemaičių vėliavomis pasipuošęs Rietavas skyrė Mykolo Kleopo Oginskio 250-osioms gimimo metinėms. Ta proga Rietave gyvenusiai kunigaikščių Oginskių giminei pagerbti atidengta skulptoriaus Remigijaus Midvikio sukurta skulptūra

Romo Gurklio nuotr.

Švenčionių rajono meras Rimantas Klipčius:

„Jauni žmonės gali ir turi keisti Lietuvą“. Pokalbis su jauniausiu meru Lietuvoje _____ 6–7 p.

Gintautas Gegužinskas: apversta regioninės politikos piramidė

Pasvalio gimtadienio atgarsiai ir rajono mero mintys apie savivaldą ir regioninę politiką _____ 8–9 p.

Žemaičiai derliumi nesiskundžia

Kretingos Rudens derliaus ir Moliūgų šventėje _____ 18–19 p.

Pirmame posėdyje aptarti būsiami komiteto darbai

Krekenavoje įvyko pirmasis LSA Žemės valdymo ir kaimo reikalų komiteto išvažiuojamasis posėdis _____ 21 p.

RIETAVAS PAGERBĖ OGINSKIUS

KAROLINA BALTMISKĖ

Rietavo Mykolo Kleopo Oginskio meno mokyklos orkestras pasitinka Mykolinių svečius

Paskutinį rugsėjo šeštadienį valstybinėmis ir žemaičių vėliavomis pasipuošęs Rietavas skyrė Mykolo Kleopo Oginskio 250-osioms gimimo metinėms. Ta proga Rietave gyvenusiai kunigaikščių Oginskių giminei pagerbti atidengta skulptoriaus Remigijaus Midvickio sukurta skulptūra. Vėliau vyko tradicinės Mykolinės. Tą pačią dieną Plungėje nuskambėjo paskutiniai X tarptautinio Mykolo Oginskio festivalio akordai.

AKMENINĖ GĖLĖ

Kai Rietavo savivaldybė pradėjo bendradarbiauti su skulptoriumi R. Midvikiu, niekas net neįtarė, kad M. K. Oginskio jubiliejui kuriama akmeninė gėlė bus ir paties skulptoriaus įamžinimas – jo paskutinis kūrinys. Šią vasarą eidamas 68-uosius metus skulptorius mirė, palikdamas kunigaikščius Oginskius įamžinančią skulptūrą baigti kolegoms ir šeimos nariams.

Šventė prasidėjo kunigaikščių Oginskių dvaro vietoje, kurią šiandien ženklina kolonada, o nuo šeštadienio – ir paminklas. Ant jo iškalti keturių Oginskių vardai: Mykolo Kleopo, jo sūnaus Irenėjaus, anūku Bogdano ir Mykolo, kuris amžinajam poilsiui sugrįžo į savo jaunystės miestą – Rietavą. Kaip pabrėžė savivaldybės meras Antanas Černeckis, šis paminklas primins nueitą sudėtingą Lietuvos kelią, kuriuo ėjo ir garsūs Oginskių giminės – per Baltarusiją, Lietuvą, Lenkiją iki gražiosios Italijos Florencijos.

Oginskiai Rietavą ir dvarą išgarsino ne tik tuometinėje Rusijoje, bet ir užsienio šalyse. „Apie valstybės veikėjo, diplomato ir kompozitoriaus Mykolo Kleopo Oginskio nenuilstamą veiklą Tėvynės labai liudija išleistos knygos, prikelti archyvai, ištisą dešimtmetį Rietave, Vilniuje ir kituose miestuose rengiamos konferencijos, susitikimai ir festivaliai. Didžiulį darbą atliko Rietavo Oginskių kultūros istorijos muziejaus direktorius Vytautas

Rietavą pagerbė Oginskiai, atvykę prabangia karieta

Rutkauskas, įsukdamas ne tik Rietavo, bet ir Lietuvos kultūros ir meno žmones prikeliant iš užmaršties Oginskių atminimą, – kalbėjo meras. – O atminti yra ką. Penkios Oginskių kartos savo gyvenimą siejo su Rietavu. Šiandien esame čia, kur kadaise savo valdas kūrė kunigaikštis M. K. Oginskis. Čia, kur 1833 metais įsikūrė jo sūnus Irenėjus, anūkas Bogdanas. Čia, kur labdaringa veikla užsiiminėjo kunigaikštienės Olga ir Marija. Čia, kur Laurynas Ivinskis išleido pirmuosius kalendorius. Čia, kur suskambo pirmasis telefonas, kur sužibo pirmoji elektros lemputė, kur įsikūrė pirmoji muzikos mokykla, kur įkurta pirmoji žemės ūkio mokykla, surengtos pirmos Lietuvoje ir tarptautinės žemės ūkio parodos, kur įkurtos pirmosios valstiečių kasos. Čia, kur pirmiausia Lietuvoje panaikinta baudžiava. Ir net

prisiminimuose apie baudžiovos laikus Oginskiai minimi tarp nedaugelio humaniškai besielgusių dvarininkų. Praėjo daugiau kaip šimtmetis nuo paskutinio Oginskio išėjimo, ir džiugu, kad gyvendami šiuolaikiniame, nuolat besikeičiančiame, pragmatiškame pasaulyje dar sugebame stabtelėti ir parodyti padėkos ženklą prieš mus gyvenusių garbingų žmonių atminimui. Dėkoju visiems kultūros, mokslo, meno ir politikos žmonėms, padėjusiems priimti sprendimus Seime ir UNESCO dėl M. K. Oginskio metų paskelbimo.“

PARKE DŪZGĖ MYKOLINĖS

Kol vieni Rietavo savivaldybės bendruomenių, įmonių, mokyklų atstovai klausė garbingų svečių sveikinimų, kiti miesto parke kūrė kiemečius. Tad pagerbę Oginskių atminimą visi išsirikiavo į šventines eitynes, kurios apsukusios miestą atėjo į parką. Po gausių svečių sveikinimų, dovanų buvo pagerbti darbščiausi rietaviškiai, įteikiant geriausio ūkio ir gražiausių sodybos apdovanojimus.

Visus maloniai pasitiko ir vaišino išsipuošusių kiemelių šeimininkai. Žemaitijos kolegija kvietė paragauti mokslo sriubos, Verslo informacijos centras ne tik pristatė projektą „Pieno kelias“, bet ir vaišino „Šiurpe“, karštais, ką tik iškeptais bulviniais blynais. Savo sugebėjimus demonstravo kaimo bendruomenių šeimininkės. Amatus demonstravo amatininkai. Gerą nuotaiką dovanojo muzikantai ir dainininkai.

PLUNGĖJE – FESTIVALIO UŽDARYMAS

Oginskių pagerimą Rietave pratęsė Plungė, kur vyko paskutinis X tarptautinio Mykolo Oginskio festivalio koncertas. Tą dieną koncertavo Baltarusijos valstybinis akademinis simfoninis orkestras. „Klasikinės muzikos fiesta, sukvietus tūkstantines klausytojų gretas ir M. Oginskio dvaro erdvėse visą mėnesį žaižaravusi pasaulio muzikos kūrėjų šedevrais ir muzikiniu balzamu vilgiusi klausytojų širdis, atsisveikina. Šis jubiliejinis festivalis dedikuotas kompozitoriui, Abiejų Tautų Respublikos politikos veikėjui Mykolui Kleopui Oginskiui, kurio 250-ąsias gimimo metines šiemet švenčia Lietuvos ir Europos kultūros visuomenė“, – koncertą apibūdina Žemaičių dailės muziejaus darbuotoja Danutė Einikienė.

Romo Gurklio nuotraukos

Rietaviškiai nuoširdžiai padėjo prie paminklo sukūrimo prisidėjusiems įvairių ministerijų ir departamentų vadovams

Rietavo meras Antanas Černeckis (dešinėje) ir mero pavaduotojas Jonas Eugenijus Bačinskas į iškilmes palydėjo garbės piliečius Kraštiečių klubo prezidentą profesorių habil. daktarą Leoną Vaidotą Ašmantą ir poetą Stasį Žilbiną

Rietavo vadovai padėkos raštais apdovanojo geriausių sodybų ir geriausių ūkių šeimininkus

Kultūros paveldo departamento direktorė Diana Varnaitė už ypatingus nuopelnus istorijai ir kultūrai įteikė istorinę Lietuvos vėliavą Rietavo Oginskių kultūros istorijos muziejaus direktoriui, Rietavo garbės piliečiui Vytautui Rutkauskui

Švenčionių rajono meras RIMANTAS KLIPČIUS:

„Jauni žmonės gali ir turi keisti Lietuvą“

Švenčionys pelnytai gali vadintis vaistažolių sostine. Čia jau 1883 m. buvo įkurtas vaistažolių fabrikas, 1928 m. – atsirado antras. Vaistažolininkystės tradicijos paskatino rugsėjo 25–26 dienomis per rudens kermošių „Švenčionys – Lietuvos vaistažolių sostinė“ surengti unikalų čempionatą.

„Švenčionių vaistažolių arbatas pažįsta, jomis gardžiuojasi ar gydosi visos Lietuvos gyventojai, tad ir sumanėme visus arbatos mylėtojus pakviesti iš arčiau susipažinti tiek su vaistažolininkystės amatu, tiek su pačia Lietuvos vaistažolių sostine – Švenčionimis“, – sako Švenčionių rajono meras R. Klipčius – jauniausias meras Lietuvoje.

Apie pirmuosius vadovavimo rajonui patyrimus, nuveiktus darbus „Savivaldybių žinios“ kalbina Švenčionių rajono merą RIMANTĄ KLIPČIŲ.

Gerbiamas mere, esate jauniausias meras Lietuvoje. Prieš rinkimus atšventėte savo 30-metį. Tai mero pareigos – dovana šio nedidelio jubiliejaus proga ar naujas gyvenimo iššūkis?

Dar vaikystėje pradėjau domėtis politinėmis ideologijomis, žymiausiomis Lietuvos ir pasaulio politinėmis asmenybėmis. Kadangi mano tėtis yra ilgametis Švenčionių rajono tarybos narys, turėjau galimybę nuo pat ankstyvo amžiaus su didžiuoju susidomėjimu skaityti jo atsiųstus tarybos sprendimų projektus. Augau su mintimi, kad kažkada ir aš norėčiau dalyvauti priimančiais sprendimais, kurie būtų naudingi mano mylimam Švenčionių rajonui. Todėl šis mūsų rajono gyventojų patikėtas mandatas yra didžiulis įpareigojimas, o kartu ir galimybė įrodyti, kad jauni žmonės gali ir turi keisti Lietuvą.

Jau vaikystėje spėjote pajusti, kad politiko duona ne pati saldžiausia. Labai lengvai gali būti apkaltintas nebūtais dalykais ir ilgam laikui likti be kaltės kaltu.

Taip jau būna. Be abejo, kad skaudu, kai matai, kad kažkas sako ir rašo netiesą. Tačiau viešumas turi savo kainą, ir pasirinkęs politiko kelią žinai, su kuo turėsi susitaikyti, ką turėsi paaukoti. Žinai, kad nukentės šeima, nes jai turėsi skirti mažiau dėmesio. Žinai, kad teks atsakyti ir savo pomėgių, nes pareigos reikalauja atsiduoti darbui.

Nors politika ir domėjotės nuo vaikystės, bet studijavote ne politikos mokslus.

Vilniaus universitete baigiau verslo vadybos studijas. Politiko kelią rinkausi nuo paauglystės. Buvau jaunimo organizacijų narys, mokyklos tarybų narys. Praėjusioje kadencijoje buvau jauniausias Švenčionių rajono savivaldybės tarybos narys.

Dirbdamas taryboje labai daug išmokau iš patyrusių politikų. Švenčionyse turime daug politikos mokytojų, iš kurių galima pasimokyti. Tai ir buvę Seimo nariai, teismų pirmininkai, ilgamečiai rajono tarybos nariai. Taigi ketverius metus mokiausi politikos subtilybių.

Paaikškėja: tiesioginiai merų rinkimai įteisinti. Kokių tikslų vedamas apsisprendėte kandidatuoti?

Kadangi esu jaunas žmogus, viską matau šiek tiek kitaip negu politikos senbuviai. Norėjosi įnešti šviežumo ir jaunatviškumo, pristatyti savo idėjas, kaip matau savivaldą ir jos perspektyvas ketveriems metams, kaip turėtų pasikeisti rajonas. Apie tai ir kalbėjau su rajono gyventojais per rinkimų kampaniją. Jos pagrindą sudarė bendravimas su žmonėmis. Visada stengiuosi susitikti su kiekvienu rajono žmogumi ir jį išs klausyti.

Žinoma, nemažą įtaką turėjo ketverių metų darbas rajono taryboje. Žmonės apie mane jau žinojo. Matyt, mano idėjas žmonės palaikė. Rinkimų kampanijos šūkis buvo „Už permainas!“. Tikriausiai žmonėms tų permainų reikėjo, todėl jie ir balsavo už mane.

Ir kokias permainas rajone norite matyti?

Pati didžiausia ir pirmučiausia permaina – turi truputėlį keistis vietos politikų mąstymas. Gyvename ES, tad ir mąstymas turėtų būti vakarietiškas. Gal ir idealistiškai mąstau, bet manau, kad pirmiausia turime išmokti sąžiningai atlikti savo darbą, kad ir kokias užimtume pareigas. Darbo laiką skirti tik darbui. Užduotis atlikti nuo pradžios iki pabaigos, o ne kažkurią dalį. Didžiausi pokyčiai reikalingi mūsų mąstyme.

Taip jau buvo susiklostę, kad Švenčionyse valdžia nesikeitė apie 18 metų. Puikiausiai suprantu, kad po tiek laiko ir administracijai, visam kolektyvui yra šiek tiek sudėtinga, kai pasikeičia vadovas. Tikiu, kad palaipsniui vieni kitus suprasime, ir manau, kad daug pasieksime.

Esate gimęs ir augęs Švenčionių rajone. Kokias jo vystymosi perspektyvas matote?

Esu kilęs iš Švenčionėlių. Be abejo, daugelį metų vykdyta regioninė politika, emigracija labai skaudžiai paveikė tokius rajonus, kaip mūsų. Gyventojų skaičius nuo 38 tūkstančių sumažėjo iki 25 tūkstančių. Tai labai jaučiasi. Mūsų išskirtinumas – rajone yra trys vienodo dydžio miestai: Švenčionys, Pabradė ir Švenčionėliai. Visuose gyvena po 6 tūkst. gyventojų. Visi tie miestai labai skaudžiai pajuto emigraciją.

Šalyje vykdant regioninę politiką šiek tiek buvo pamiršti mažesni kampeliai. Mano manymu, šiandien reikia sukurti tokią aplinką, kad čia, Švenčionių rajone, gyvenantys žmonės jaustųsi patogiai ir žinotų, kad jų patogumui veikia darželis, mokykla, sveikatos apsaugos įstaiga, kurioje jie gali gauti kokybiškas paslaugas. Kiek įmanoma reikia sutvarkyti kelių tinklą, vandentiekį, kad žmonės toje aplinkoje gyventų ir patogiai, ir kokybiškai.

Ar daug vietų rajone, kur nesutvarkyta vandentvarka?

Kadangi mūsų rajone trys vienodo dydžio miestai, visą ES paramą reikia dalyti į tris dalis. Tad vandentiekis ne visus miestų gyventojus pasiekia. Lėšų, kurios numatytos, gyventojų poreikiams neužtenka.

Jūsų manymu, kuria kryptimi turėtų vystytis Švenčionių rajonas?

Mes turime 297 ežerus, apie 54 proc. rajono teritorijos plyti miškai. Tad gana sėkmingai plėtojasi turizmas. Mes turime Labanorą, kuris žinomas visoje Lietuvoje. Vieną švariausių upių Žeimeną. Tik norėtųsi sulaukti daugiau investuotojų. Vietos labai gražios, netoli Vilnius. Tad galvoju, kad investuotojai dar nėra atradę Švenčionių. Nors pastaruoju metu matome, kaip verslas plečiasi ir stambėja. Turime stambiausią gamybinę įmonę Lietuvoje. Tai Pabradėje įsikūrusi pasaulinė britų bendrovė „Intersurgical“, gaminanti medicinos įrangą. Prieš porą dešimtmečių pradėjusi nuo kelių darbuotojų, dabar ji yra įdarbinusi apie 2 tūkst. žmonių. Tai reiškia, kad Švenčionių rajone įmanoma sėkmingai investuoti ir kurti verslus.

Be patogios geografinės padėties ir gražios aplinkos, kuo dar rajonas gali pritraukti investuotojus?

Prieš kelis mėnesius rajono taryba patvirtino bendradarbiavimui su investuotojais dokumentus, kuriuose aiškiai nurodyta, kuo savivaldybė gali prisidėti investuojant rajone. Turime geležinkelį. Švenčionys, Švenčionėliai, Pabradė anksčiau buvo pramonės miestai. Taigi investicijoms tinkama vieta – buvusių įmonių teritorijos. Turime plotų ir plyno lauko investicijoms. Esame pasirašę sutartį su investuotoju dėl siuvimo įmonės, kurioje bus sukurta apie 200 darbo vietų, steigimo. Taryboje pasitvirtiname, kokius įsipareigojimus gali prisiimti savivaldybė kuriantis verslui, ką verslas, kuriam savivaldybė teikia pagalbą, įsipareigoja padaryti.

Pokalbio pradžioje paminėjote, kad turite savo požiūrį į savivaldą. Ar savivaldai užtenka šiuo metu jai suteiktų teisių?

Manau, savivalda realiai neturi tiek galių, kiek galėtų turėti. Jai turėtų būti suteikta daugiau laisvių, nes tai yra pirminis valdymo lygmuo ir tai yra regionai, kurie kuria pridėjamą vertę visai Lietuvai. Jei regionai turi mažai įtakos ir galių, natūralu, kad tai atsiliepia ir kiems dalykams.

Mero pareigas einate jau beveik pusmetį. Kokiais darbais galite pasidžiaugti?

Pirmieji mėnesiai nebuvo lengvi. Galiu pasidžiaugti, kad pavyko sumažinti administracinę našatą, atsakyti nebūtinų išlaidų. Manau, vienas didžiausių šio laikotarpio mano laimėjimų, kad surandu sąlytį su verslu. Verslininkai mato mano norą keisti požiūrį tiek į verslą, tiek į savivaldą, tiek į darbą su gyventojais.

Pirmieji darbai – kiek leidžia galimybės, sumažiname mokesčius. Parengti sutarčių su investuotojais projektai.

Esu jaunas tėtis ir matau, kad mūsų rajone esantys vaikų darželiai nebeatitinka laikotarpio. Norėtųsi, kad jie būtų bent šiek tiek europietiškesni, ir tai vizijai pasiekti imuosi konkrečių darbų. Rūpinuosi, kad jų teritorijos būtų aptvertos, kad būtų įrengtos stebėjimo kameros, kad tėvai žinotų, jog jų vaikučiai darželyje yra saugūs. Kad darželiai būtų sutvarkyti tiek iš vidaus, tiek iš išorės. Labai svarbu ir vaikų mityba, ir sveikatos gyvenimo įgūdžių formavimas, ir jų užimtumas. Darželiuose įvedėme logopedo etatus.

Sukūrėme sporto vystymo rajone strategiją, nes iki šiol tai buvo palikta savieigai. Bendradarbiaujame su Kūno kultūros ir sporto departamentu, įrenginėjame aikšteles, kad tiek miestuose, tiek kaimuose atsirastų traukos centrai jaunimui. Kadangi biudžetas patvirtintas, daug ko negalime daryti, bet kai ką sukuriame ir su minimaliomis sąnaudomis. Gyventojai pastebi pagerėjusią gatvių priežiūrą, žolynų tvarkymą.

Daugelyje savivaldybių vyksta savivaldybių administracijų pertvarkos. Kaip Švenčionių rajone?

Didelių permainų neplanuoju. Nuo pirmos savo darbo dienos stengiuosi administracijos darbuotojams perteikti savo viziją. Jie po truputį supranta, ko aš siekiu, ir geranoriškai bendradarbiaujame tiek su administracijos skyrių vadovais, tiek su specialistais. Visi stengiamės dirbti dėl žmonių. Savivaldybės struktūroje dirbantys tarnautojai turi suprasti, kad dabar ne metas politikuoti, mes privalome artimiausius ketverius metus pareigingai atlikti tai, kas priklauso.

Beje, kai nusprendėte kandidatuoti tiesioginiuose merų rinkimuose, ar tikėjote, kad laimėsite?

Jei netiki, nereikia ir bandyti. Žinojau viena: jei turi tikslą, strategiją, viziją, anksčiau ar vėliau pasieksi. Mano konkurentas buvo labai stiprus, bet žinojau, kad tiesioginiai mero rinkimai yra puikus lakmuso popierėlis, parodantis, pateisinai gyventojų lūkesčius ar ne. Džiaugiuosi, kad žmonės manimi patikėjo.

Kaip sekasi sutarti su opozicija?

Kadangi esu labai savikritiškas žmogus, kiekvieną pastabą, kritiką pirmiausia pats įvertinu, kiek ji teisinga, ką turiu savo veikloje keisti. Opozicija yra variklis, motyvuojantis siekti dar daugiau. Išties mūsų rajone opozicija labai stipri, nes koalicijoje turime 13, o opozicijoje yra 12 tarybos narių, bet diskomforto nejuntu, nes jaučiu rajono gyventojų palaikymą. Sau ir komandai keliu didelius reikalavimus ir daug dirbu, kad galėčiau pateisinti rajono gyventojų tiesiogiai patiktą mandatą. Savivaldybės vadovų komanda esame nauji. Tik administracijos direktorius yra dirbęs ankstesnėje komandoje. Jis buvęs direktoriaus pavaduotojas. Esame visi jauni, norime dirbti, o patirtis ateina dirbant.

Kalbėjosi Karolina Baltmiškė

PIRMAME POSĖDYJE

BARBORA GAUDUTĖ

APTARTI BŪSIMI KOMITETO DARBAI

Komiteto pirmininkas P. Žagunis (dešinėje) pažymėjo, kad pagrindinės komiteto veiklos kryptys yra Europos vietos savivaldos chartijos nuostatų įgyvendinimo monitoringas kuruojamoje srityje

Rugsėjo 30 d. Panevėžio rajone, Krekenavoje, įvyko pirmasis Lietuvos savivaldybių asociacijos (LSA) Žemės valdymo ir kaimo reikalų komiteto išvažiuojamasis posėdis.

Komiteto pirmininkui Panevėžio rajono merui Povilui Žaguniui pasiūlius jo pavaduotoju išrinktas Marijampolės savivaldybės Žemės ūkio skyriaus vedėjas Eugenijus Alesius.

Toliau aptartos komiteto veiklos. Komiteto pirmininkas P. Žagunis pažymėjo, kad pagrindinės komiteto veiklos kryptys yra Europos vietos savivaldos chartijos nuostatų įgyvendinimo monitoringas kuruojamoje srityje, įstatymų ir kitų kuruojamos srities teisės aktų nagrinėjimas ir įvertinimas, LSA aprobuotos politikos realizavimas ir pasiūlymų teikimas žemės ūkiui, žemės valdymo, kaimo plėtros, miško žemės ir miško naudojimo, teritorijų planavimo ir žemėtvarkos, statybos ir urbanistikos plėtros srityse.

Antrasis pirmininko pavaduotojas LSA patarėjas Gediminas Vaičionis, pabrėžęs, kad komiteto veikla neatsiejama nuo politikų darbo, pristatė šiuo metu Seime svarstomus arba Vyriausybėje gimstančius įstatymų projektus. Tai ir pasiūlymas išplėsti savivaldybių funkcijas įteisinant miškus, ir infrastruktūros plėtra, kur, pasak patarėjo, daug neaiškumų. Svarstyti ir žemės įsigijimo klausimas, nes šiuo metu esami saugikliai yra per griežti. Svarbiausia, kaip pažymėjo komiteto pirmininkas, gerai išanalizuoti rengiamus teisės aktus ir pareikšti konkrečią nuomonę, kuri nelieka nepastebėta. „Kad ir technikos registravimo rengiamos įstatymo pataisos, kurios buvo labai nepalankios finansiskai, nepatogios žmogui, priėmimas pristabdytas“, – teigė P. Žagunis, ragindamas savivaldybių atstovus aktyviau reikšti savo nuomonę dėl Seimo ir Vyriausybės rengiamų teisės aktų.

Posėdyje dalyvavęs Aplinkos ministerijos Miškotvarkos ir miško išteklių skyriaus vedėjas Viktoras Karašauskis kalbėjo apie savivaldybėms aktualų klausimą – miestuose esančius želdynus. Nesant želdymų įstatymo jie visi buvo tapę miškais, kas labai apsunkino miestų plėtrą, tad šiuo metu, kaip pabrėžė ministerijos atstovas, rengiamos savivaldybėms palankesnės įstatymo pataisos.

Komiteto nariai labai suabejojo ir dėl miško savininkų mokamų 5 proc. mokesčio panaudojimo: ar tikrai šie pinigai pasieks kelius, ar nepasimes bendrame katile, ar neatsitiks taip, kaip pa-

brėžė P. Žagunis, kad nebus nei pinigų, nei kelio.

Ministerijos atstovas patikino, kad šiuo metu Aplinkos ministerija rengia 5 proc. mokesčio panaudojimo tvarką.

Rietavo meras Antanas Černeckis iškėlė parkų tvarkymo problemą. Šiems darbams neskiriama jokia parama, neleidžiama naudoti ir ES paramos.

Apie visai Lietuvai aktualų klausimą kalbėjo Kelmės meras Vaclovas Andriulis. Tai žemės paskirties keitimą. Pasinaudodami ES lėšomis nemažai šalies gyventojų dalį savo žemių užsodino mišku, bet norėdami pakeisti dirbamą žemę į mišką, jie turi rengti kadastrinius matavimus, atlikti kitus biurokratinis reikalavimus, kas reikalauja ir daug laiko, ir pinigų. Kaip paaiškėjo, viso to priežastis – du registrai, kurie tarpusavyje negali susikalbėti, nes kiekvienas nori gyventi. Ir, matyt, gerai gyventi.

Komiteto posėdyje dalyvavusi Žemės ūkio ministerijos Kaimo plėtros departamento Programų priežiūros ir vertinimo skyriaus vyr. specialistė Daiva Belevičienė komitetui apžvelgė baigiamus rengti ES paramos teikimo tvarkos aprašus.

Lietuvos agrarinės ekonomikos instituto direktorė dr. Rasa Melnikienė pristatė instituto parengtą metodiką, padedančią vartotojams paprasčiau ir pigiau įsigyti smulkiųjų ūkininkų išaugintos ir pagamintos produkcijos, o smulkiesiems gamintojams – suteikiančią galimybę realizuoti savo produkciją be nuostolių ir leidžiančią planingai plėtoti gamybą.

Po posėdžio komiteto nariai apžiūrėjo Krekenavos regioninio parko informacijos centro ekspoziciją, į Krekenavos apylinkes pasidairė iš purnai pastatyto 30 m aukščio bokšto, lankėsi Pašilių stumbryste.

Po posėdžio komiteto nariai apžiūrėjo Krekenavos regioninio parko informacijos centro ekspoziciją „Nevėžio vingiais“

Lankėsi ir Pašilių stumbryste

PALANGAI ĮTEIKTA EUROPOS GARBĖS VĖLIAVA

Palanga sulaukė dar vieno svarbaus tarptautinio įvertinimo – rugsėjo 26 d. vykusios šventės „Palangos stalas“ metu kurortui įteikta Europos Garbės vėliava. Šį garbingą apdovanojimą kurorto merui Šarūnui Vaitkui (**centre**) įteikė Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos atstovas, Seimo narys Artūras Skardžius. Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos pirmininko Axelio E. Fischerio sveikinimą perskaitė Lietuvos delegacijos Europos Tarybos parlamentinėje asamblėjoje vicėpirmininkas, Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės Akto signataras Emanuelis Zingeris.

Neatsitiktinai į rugsėjo 26 d. kurorte vykusią šventę „Palangos stalas 2015“ suvažiuavo beveik visų Palangos miestų partnerių atstovai. Europos Garbės vėliava – Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos įvertinimas, miestams teikiamas už aktyvią veiklą plečiant tarptautinius ryšius, Europos idėjų ir vertybių propagavimą ir šviečiamąją veiklą ugdymo įstaigose.

Pasveikinti palangiškių, įvertintų Europos Garbės vėliava, į kurortą atvyko oficialios delegacijos iš Bergeno Riugeno saloje (Vokietija), Jūrmalos ir Liepojos (Latvija), Ustkos (Lenkija), Simrishamno (Švedija), Kobuleti (Gruzija), Černiachovsko ir Svetlogorsko (Rusija).

Europos Garbės vėliava yra antros pakopos įvertinimas, siekiant svarbiausio apdovanojimo – Europos prizo. Prieš 60 metų įsteigto Europos prizo siekiantys ir šioje programoje dalyvaujantys miestai turi įveikti keturias pakopas. Pirmiausia miestai apdovanojami diplomu, paskui jie gali pretenduoti į Europos Garbės vėliavos apdovanojimą. Vėliau miestas turi būti įvertintas Garbės ženklu ir tik tuomet gali tikėtis nugalėtojų regalijų – Europos prizo.

2014 m. už aktyvius kultūrinius mainus su dešimčia giminųjų miestų iš aštuonių užsienio šalių Palangai buvo skirtas Europos Garbės diplomatas. Šiais metais įveikusi jau antrąjį Europos prizo etapą, Palanga sieks ir pagrindinio apdovanojimo. Neabejojama, kad toks įvertinimas didina Palangos kurorto žinomumą Europoje, o kartu ir padeda pritraukti dar daugiau užsienio turistų.

Pažymint šį kurortui svarbų įvykį – Europos Garbės vėliavos įteikimą – šeštadienį vykusią šventę „Palangos stalas“ papuošė

pirmą kartą kurorto istorijoje surengtos Vėliavų eitynės, šventės svečius stebinusios vėliavų gausa ir įvairove.

Mažieji palangiškiai Kurhauzo aikštėje surengė priešinių kreadutėmis akciją „Pieškime Europą“, miesto savivaldybės administracijos pastate surengta mažųjų kurorto gyventojų piešinių ir fotografijų paroda. J. Basanavičiaus gatvėje visi norintieji pakviesti dalyvauti viktorinoje „Pažink Europą“.

Be europietiškų temų, šventės „Palangos stalas“ metu netrūko ir kitų atrakcijų – šventės svečiai turėjo galimybę pasigrožėti po atviru dangumi įrengta meno galerija, dalyvauti J. Basanavičiaus gatvėje rengiamose sporto rungtyse, kitose atrakcijose.

Viena iš šiemetinės Stalo šventės naujovių – įspūdinga rekordų alėja, įrengta J. Basanavičiaus gatvės pradžioje. Palangoje pasiekti šalies ir netgi pasaulio rekordai, demonstruojami šventės metu, tapo ne tik atrakcija, bet kartu atspindėjo vieną ar kitą Palangos įvykį, taip pat – kūrybingus ir originalių idėjų turtingus kurorto gyventojus.

Svečius pakvietę susėsti prie ilgiausio Lietuvoje stalo, palangiškiai noriai dalijosi pasibaigusios vasaros įspūdziais ir pasiekimais, pristatė savo įmones, įstaigas ir organizacijas, o kartu ir dėkojo kurorto svečiams už jų meilę Palangai.

JURBARKE ATIDARYTAS DVARO PARKAS

GAIVA MAČIULAITIENĖ

Rugsėjo 25–26 d. vyko Jurbarko rajono savivaldybės administracijos vykdyto projekto „Turizmo ir rekreacinės infrastruktūros plėtra atkuriant ir išsaugant miesto parkų istorinį-kultūrinį paveldą“ baigiamoji konferencija ir Jurbarko Dvaro parko atidarymo šventė.

Konferencijos dalyvius sveikino ir pasiektais projekto rezultatais džiaugėsi Jurbarko rajono meras Skirmantas Mockevičius. Konferencijoje pranešimą „Ekonominių ir socialinių skirtumų mažinimas tarp regionų ir jų viduje bei tolygios ir tvarios plėtros šalyje skatinimas“ skaitė Vidaus reikalų ministerijos Regioninės politikos departamento Regioninės politikos strateginio koordinavimo skyriaus vedėjas Gediminas Česonis. Apie projekto veiklą įgyvendinimą, įgytą patirtį ir pasiektus rezultatus kalbėjo UAB „Ademo grupė“ projektų direktorius Evaldas Žibaitis, o projekto partneriai iš Kaliningrado pasidalijo savo patirtimi.

Įgyvendinant projektą sutvarkytas miesto parkas, išleisti puikūs leidiniai, reprezentuojantys Jurbarko kraštą, organizuotos dvi jaunimo stovyklos – Jurbarko Kaliningrado ir Kaliningrade Jurbarko jaunimui. Miesto gyventojai ir svečiai trejus metus džiaugėsi gražiomis šventėmis ir romansų vakarais, kurie buvo finansuojami taip pat projekto lėšomis.

Po konferencijos vyko iškilminga Dvaro parko kolonų atidarymo ceremonija (**nuotr.**), kurią vainikavo Panevėžio muzikinio teatro simfoninio orkestro ir grupės „El Fuego“ koncertas. Kitą dieną dvaro parke vyko žirgų konkūrų varžybos. Šurmuliavo prekybininkų mugė, vyko kaimo kapelų pasirodymai, kantri muzikos vakaras su Virgiu Stakėnu, grupėmis „Vairas“ ir „Karčema“. Vakarą vainikavo šventinis fejerverkas.

